

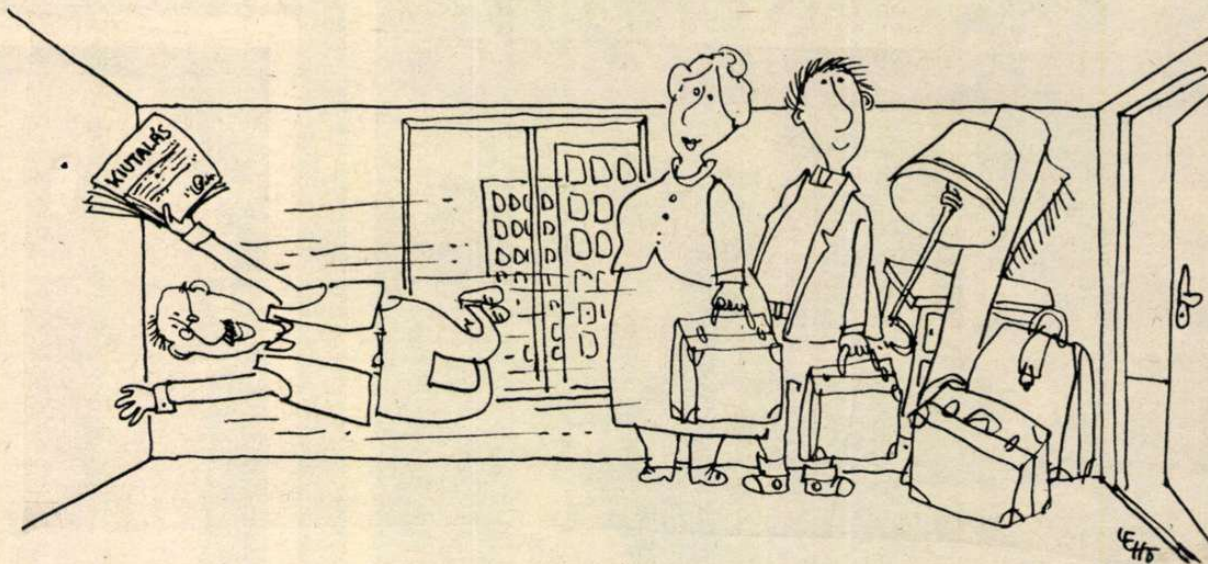
A teljes leszerelés felé

Azonnal add ide azt a pisztolyt, Zsoltika! Elég helytelen Amálka nénitől, hogy ilyesmit hoz neked ajándékba. Bedobjuk a szemébe. Ne bógj! Milliószer megmondtam, hogy nem engedek játékgyereket behozni a házba. Se puskát, se pisztolyt, se kardot, se tankot! Meg kell értened, hogy az ilyesmi csúnya dolog, nem gyerek kezébe való. Kérlek, Malvinkám, ne szólj közbe! Elég baj az, hogy a játékboltok tele vannak gyilkoló eszközökkel. Mi nem fogjuk a gyereket agresszivitásra nevelni. Világos?! Szót se többet! Gyere ide, Zsoltika, hadd simogassam meg a fejed. Azt akarom, hogy az én kisfiam békeszerető legyen. Hogy csend és nyugalom, a természetes örömök töltsék be az életét. Az ilyen pisztoly meg puská buta bácsik kezébe való... Okos vagy, úgy van! A buta bácsik megölik egymást... Bizony, bizony, belelőnek a másik hasába... Úgy ám, elvágják a nyakát... Jól mondod, szétlővik ágyúval... Mit beszélsz te?! Kítől hallottad ezt? Úgy?! Többet nem mehetsz át Évikéhez... Akkor Pistikéhez sem. Marihoz sem, Julihoz sem, Ferihez sem. Itt maradsz velünk, kisfiam! Itt, a mi békés, családi otthonunkban. Én nem kiabálok, Malvinkám, én megpróbálok szót érteni a fiaddal. No, gyere közelebb, Zsoltika, ülj az ölembe! Tudod, mi a fehér galamb története?... Nem arra gondoltam, kisfiam, amit vasárnap megettünk. Én egy jelképes fehér galambra gondoltam, a békegalambra... Igen, a golya békát eszik, de hogy jön ez ide? Igen, szétveri, szétveri, de honnan tudod te ezt?... Micsoda?! Holnap eladjuk a televíziót. Ebben a házban nem nézünk erőszakos jeleneteket! A békáról sem! A golyáról sem! Ne bógj megint, fiam, mert kapsz egy fülest! Azt akarom, hogy béke és csend honoljon az életünkben! Csak semmi durvaság, semmi agresszió! Hallgas, Malvin! Ne szólj bele a nevelésembe! Elég baj az, hogy elmesélted neki a Piroska és a farkas meg a Hófehérkét. Micsoda örült ötlet, hogy a farkas felfalja a nagymamát, és egy kislányt megmérgeznek?! Meg ne halljam többet!

Most pedig, kisfiam, menj fogat mosni, és szépen feküdj le... Mit akarsz azzal a fogkefével? Mi az, hogy piff-puff? Hogyhogy meghaltam? Azonnal add ide azt a fogkefét, Zsoltika!

Nógrádi Gábor

ALACSONY LAKÁS

Lehoczky István rajza

Minek nevezzem?

Amikor a humorista befejezi a könyvét, a legeredetibb címet kell adnia művének. Ha például minden elbeszélés, kivétel nélkül, a színházi életéről szól, a legjobb, ha a *Gomb ecetben* címet adja a kötetnek. Ha a könyvben a szatíra ostorcsapásaitól terjeng az unalom, csak akkor lehet sikere, ha *Vidám nadrágtartóknak* nevezi el.

— Hát ez meg milyen cím? — kérdezi a kiadó szárazon. — *Történetek unalmas embe-
rekről?* Ilyen címet csak történelmi memoároknak lehet adni... Vagy egy bábaképző kézikönyvnek... esetleg festékarjegyzőknek... Könnyed, játékos címre van szükség! Tessék, vigye vissza!... Nem tehetem tönkre a kiadót!

— Megváltoztatom — rebegi bocsánatkérvően a humorista. — Én csak úgy... Azt gondoltam, hogy jó... Ne haragudjék...

— Nevezd *Kecskebak az előszobábnak* — tanácsolja a felesége, a színházba készülve. — Ez legalább eredeti!

— De miért kecskebak? — kérdezi bambán a humorista. — Sehoh még csak nem is említék egy kecskét sem!

— Azért van az előszobában... Mintha beállított volna, de nem engedték tovább az előszobánál... Ez hatásos cím... Egyébként nem erőltetem... Az a nő, akivel tegnap két óra hosszat puszogtál a telefonon, bizonyára kitálal valami jobbat...

— De hát minek beszélsz így... Én csak úgy...

— Nevezd *Zsákfutásnak* — tanácsolja a jó barátja. — Ez vidáman hangzik...

— De hát nem a sportról írok!

— Az nem baj! Egyébként elnevezheted úgy is: *Esetem a befőttesüveggel*. Ennek olyan életszaga van!

— Telitalálat! Várj, mindjárt felírom!

A grafikus, akinek a címlapot kellene megrajzolnia, szkeptikusan fogadja a humorista által kigondolt címekeket.

— De hát mit rajzoljak meg? Azt írja: *Vidám szomorúság* — jól van... Csak hát én tehetek róla?! Talán pöttyöket csináljak fekete festékkel szürke alapra, arra gondolva, hogy az majd szomorúnak látszik? Nem mindegy magának? Nevezze úgy: *Mimóza és Róza*. A címlap egyik sarkába rózsát rajzolok, a másikba — mimózát, a középre meg esetleg egy füstölő szivart. Érthetetlen és vidám...

Az élet súlyosan ránehezedik a humorista vállára. Néhány pillanatig még az is eszébe jut, hogy nekivág, ha török, ha szakad, és egyszerűen, nyíltan és becsületesen ráírja a könyvre: *Harmincnégy rossz elbeszélés, amelyet a kiadó elővigyázatlanul megvett. Első (és utolsó) kiadás.*

Azután legyőzhetetlen vágya támad, hogy lopjon egy címet. Mint mindig, most is csupa felesleges dolog jut az eszébe. Mégsem nevezheti könyvét *A kapitány leányának*. *Bűn és bűnhődés* meg kissé komoran hangzik egy vidám könyv címlapján!

Mihelyt megjelenik, a fővárosi kritikusok elismerőleg csapnak le a címre:

A Tört székek cím kiválóan illik a könyvhöz, feltéve, hogy az eltört ülőalkalmatosságok közül legalább egyet a szerző fején törtek szét" — állapítja meg örvendezve az egyik újság.

A másik nem kevésbé őszintén támogatja a humoristát:

Kancsal szem a címe a szerző első könyvének. Feltételezhetjük, hogy a másodiknak a *Kitépott fül* címet adja, miután az olvasóival személyesen találkozott..."

ARKAGYIJ BUHOV

Oroszból fordította: KARIG SÁRA

BAKA ISTVÁN

A hat tyúk

Tollát mésszel bekente hat tyúk,
és azt képzelték: ők a hattyúk.
s hattyúdalu elzengi bátran
beugrottak a tóba hárman.
De nem mondhatták azt se: kot,
s a vízbe fulladtak legott.
A másik három künn a parton
emígy szólt bölcsen erre: „Pardon!
Mély itt a víz, nem is magos,
inkább maradj kendermagos!
Reumas lesz a térgye, szárnya,
akinek bűdös már a trágya.
Hattyúvá nem vágyunk mi válni,
jobb lesz az ólban kotkodálni.”